

Workers' Action Committee (Iran)
کمیته اقدام کارگری (ایران)

pishroo@fastmail.fm
<http://eghdam.blogfa.com/>

نامه سرگشاده

پیش بسوی برگزاری مراسم مشترک اول ماه مه ۱۳۸۵

خطاب به:

- کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری
- کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری
- اتحاد کمیته های کارگری
- مسئولان نشریات: شورا؛ کارگر پیشرو؛ لغو کارمزدی
- سندیکای فلزکار مکانیک
- انجمن فرهنگی کارگری
- کارگران فعال ایران خودرو
- سندیکای اتوبوسرانی شرکت واحد تهران و حومه
- دانشجویان هوادار جنبش کارگری
- تمام فعالان کارگری در سراسر ایران

کارگران پیشرو و مبارز!

اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۵) فرا می رسد!

در سال پیش با توجه به تهاجمات لجام گسیخته نیروهای ضربت سرمایه داری بر بدنه جنبش کارگری، دستاوردهایی مهمی داشته ایم. اعتصابات و اعتراضات کارگران اتوبوسرانی شرکت واحد و اعتراضات بین المللی و یک پارچه در حمایت از کارگران شرکت واحد و سایر کارگران نشانگر روند تغییر تناسب قوا به نفع کارگران است. به سخن دیگر دولت سرمایه داری و صاحبان سرمایه، در راستای همسویی با نظام سرمایه داری بین المللی و نجات خود از بحران عمیق اقتصادی؛ و استقامت و پیگیری کارگران در دفاع از خواست هایشان، مجبور به عقب نشینی در مقابل اقدامات کارگران و همقطاران بین المللی کارگران در سطح جهان شده است. منصور اسانلو و برخی دیگر از کارگران هنوز در زندان بسر می برند؛ اما روحیه کارگران زندانی و هم قطاران و خانواده های آنها بسیار بالا است؛ و مقاومت و مبارزه تا تحقق مطالبات شان در راستای ایجاد سندیکای مستقل و آزادی زندانیان سیاسی و لغو اجحافات ادامه دارد!

مهمترین ضعف ما عدم هماهنگی و پراکندگی ما بوده است. برای خنثی سازی اقدامات ضد کارگری بایستی از هم اکنون اقدامات کارگری صورت گیرد. نمی توان اعتراضات را به شکل لحظه ای پس از آغاز تهاجمات ضد کارگری سازمان داد. تردیدی نیست که اقدامات کارگری می تواند تهاجمات صاحبان سرمایه را مانند دوره پیش به عقب براند. از این طریق اعتماد به نفس کارگران برای فعالیت های آتی و کسب حقوق به حق خود، تقویت می گردد. در محور این اقدامات برگزاری یک پارچه و اتحاد کارگران در اول ماه مه سال جاری است.

اقدامات کارگری مانند یک سکه، دو رو دارد. یکی؛ حمایت های بین المللی کارگران جهان از کارگران ایران و اعمال فشار بین المللی بر دولت سرمایه داری است. این اقدامات را همقطاران کارگران در سطح بین المللی همانند پیش ادامه خواهند داد. اما روی دیگر آن؛ مرتبط به خود کارگران در ایران است. کارگران پیشرو مبارز برای دفاع از دستاوردهای تا کنونی و تقویت موقعیت شان، می باید خود را متحدانه متشکل کنند. امروز پیش از هر زمان کارگران پیشتاز و جوان باید سکان سیاسی فعالیت های ضد سرمایه داری را خود بدست بگیرند.

اما وقایع سال پیش نشان داده است که افتراق و پراکندگی ناشی از فرقه گرایی و انحصارگرایی در درون بخش هایی از سخنگویان کارگران کمکان به قوت خود باقی است. لازم به ذکر است که فرقه گرایی و حذف گرایی مخالفان سیاسی و انحصارگرایی همه ریشه در ایدئولوژی هیت حاکم و نظام سرمایه داری داشته که در درون جنبش کارگری رخنه کرده است. طبقه کارگر در مجموع به علت موقعیت اجتماعی اش، همواره خواهان وحدت و رعایت حقوق دموکراتیک سایرین است. گرایش های کارگری که امروز به جای تبلیغ اتحاد عمل کارگری بر محور مطالبات کارگری؛ تخم نفاق و افتراق می کارند؛ نا خواسته آب به آسیاب دشمن طبقاتی می ریزند.

در تظاهرات اول ماه مه ۱۳۸۴ شعارها وحدت طلبانه ای مانند:

اتحاد، اتحاد علیه سرمایه دار؛ اتحاد تشکل، تشکل اتحاد؛

اتحاد رمز ماست، تشکل عزم ماست؛ کارگر، کارگر، وحدت، وحدت؛

اتحاد، تشکل، قدرت اصلی ما؛ همسنگران، چاره ما وحدت است.

کارگران چاره ما وحدت است در میان سایر شعارها در خیابان های و سالن های سراسر ایران طنین افکند.

کارگران ایران در ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۴ نشان دادند که خواهان وحدت عمل علیه سرمایه داری هستند. آنها با شعارهای خود با صراحت اعلام کردند که بهیچوجه خواهان افتراق و چند دستگی و پراکندگی نمی باشند!

از اینرو ما از تمامی نهادهای کارگری ضد سرمایه داری درخواست می کنیم که در پاسخ گویی به مطالبات وحدت طلبانه کارگران سال پیش؛ یک اتحاد عمل کارگری را برای اول ماه مه سال جاری با هم تدارک ببینیم. اتحاد عمل کارگری متکی بر مطالبات مشخص و عملی ضد سرمایه داری. اتحادی از تمامی گرایش های کارگری برای مقابله با دولت سرمایه داری. این اتحاد می تواند زمینه مساعدی برای ایجاد یک تشکل مستقل کارگری را بوجود آورد.

معیار اتحاد کارگران نه باید متکی بر عقاید و نظریات کارگران باشد و نه تعلقات سیاسی و تشکیلاتی آنها. ملاک اتحاد باید اشتراک عمل بر محور مطالبات مشترک کارگری باشد. توافق بر محور عمل مشخص همراه با تحمل و احترام متقابل به نظرگاه ها و تعلقات تشکیلاتی سایرین تنها روش دموکراتیک و درستی است که می توان اتحاد عمل کارگری را شکل داد. مطالبات محوری کنونی می تواند «آزادی زندانیان سیاسی» و «حق اعتصاب» و «حق تشکل مستقل کارگری» و غیره باشد.

این اتحاد با رعایت اصل دموکراسی کارگری و حق گرایش برای تمام نظریات موجود شکل می گیرد. به سخن دیگر هیچ فرد و گرایشی به علت داشتن اعتقاد؛ نظر و برنامه و تشکیلات حذف نمی گردد (مگر کسانی که مرتبط به دولت سرمایه داری هستند). تصمیمات پیشبرد فعالیت های نظری و عملی به شکل جمعی و شورایی و در صورت لزوم انتخاب یک شورای هماهنگی صورت می پذیرد.

دوستان «اتحاد کمیته های کارگری» در حمایت مشترک از کارگران سندیکالیست شرکت واحد اتوبوسرانی اخیراً چنین نوشتند:

"در این شرایط مبارزه طبقاتی نیاز به اتحاد عمل ما دارد و باید بپذیریم که هیچ کدام از ما به تنهایی در رابطه با ادامه بازداشتها قادر به ایجاد حرکت اجتماعی نیستیم، پس از رفقای متشکل در کمیته های هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری، پیگیری برای ایجاد تشکلهای کارگری، انجمن فرهنگی کارگری، دانشجویان هوادار جنبش کارگری و ما، انتظار می رود تا اقدام مشترکی را برای آزادی رانندگان شرکت واحد انجام دهیم." (۸۴ / ۱۱ / ۲۴)

پیشنهاد این دوستان مورد توافق ما نیز هست. این توصیه می تواند برای ایجاد یک اتحاد عمل سراسری بلند مدت برای حمایت از تمام کارگران صورت پذیرد.

اول ماه مه، ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۵، می تواند آغازگر تشکیل این اتحاد عمل کارگری بلند مدت باشد.

- روز کارگر، اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۵) را مشترکاً جشن بگیریم!
- برای آزادی منصور اساتلو و سایر کارگران متحداً بپاخیزیم!
- از حق اعتصاب برای تمام کارگران حمایت کنیم!
- اتحاد عمل سراسری بلند مدت را ایجاد کنیم!
- فرقه گرایی و انحصارگرایی را طرد و افشا کنیم!

کمیته اقدام کارگری

۱۰ فروردین ۱۳۸۵